

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

19. De muscis S. Narcissi, sacrilegos punientibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ingredieris: cunctorumq; inimicorum tuorum, coram te, terga vertis: emittens crabrones prius, qui fugabunt Hethaum, & Chananaum, & Hethaum, antequam introeas. Per crabrones igitur hostes in fugam vertit. Sed & occidit, & latentes, veluti, per venaticos canes, indagavit. Hoc promittens, ait: *Si dixeris in corde tuo: Plures sunt gentes ista, quam ego, quomodo potero delere eos? noli metueri, sed recordare, qua fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, & caecis Egyptijs, plagas maximas, quas viderunt oculi tui. & signa atq; potentia, manumq; robustam & extensum brachium, ut educeret te Dominus Deus tuus; sic faciet cunctis populis, quos metuis.* Insuper & crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes neque disperdat, qui te fugerint, & latere potuerint. Quod se fecisse, absque illorum labore alibi affirmat: *Misi ante vos crabrones, & eieci eos de locis suis, duos reges Amorrhæorū, non in gladio, nec in arcu tuo.* Crabronibus ac vespis usus sit ad puniendum, misericorditer fuit opus, ut alio loco indicatur; ubi scriptura recensitis nefariis sacrificijs ac cædibus, alijsq; flagitijs incolarū terræ illius, ostendit, meritò fuisse puniendos, & addit: *Sed & his, tanquam hominibus, pepercisti, & misisti antecessores exercitus tui vestras, ut illos paulatim exterminarent. Non quia impotens eras, in bello, subycere impios justis, aut bestijs sanctis, aut verbo duro simul exterminare: sed partibus judicans dabas locum pœnitentiæ.* In Christianis quoque historijs Sapores rex Persarum, à Nisibis vrbs, quam nonnulli Antiochiam Migdoniæ vocāt, ab obsidione crabronum & canum copijs plus quàm militaribus repulsus est. Quod inopinatum auxilium S. Iacobi Nisibiensis Episcopi precibus attributum est. Nimirum Deo & Divis non opus est ferro; non fundis Balearicis non machinis grandibus; neque indiget magnis bellatoribus aut validis rebus, vilissima animalia potest contra hostes suos armare. Quoties iratus classicum canit, toties omnes creaturae in armis præsto sunt.

XIX.
Isa. 7. 18.

Hinc est, quod per Isaiam minitans ait: *Et erit, in die illa, sibilabit Dominus musca, qua est in extremo fluminum Egypti, & api, qua est in terra Assur, & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cavernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in universis foraminibus.* Usque adeò nullum tam est exiguum ani-

mal, quod non possit hominis superbiam compefcere, Conditore Deo robur illi addente, vel frænum laxante. Ille si vult, ex elephante muscæ, ex musca verè facit elephantem. Narrat Baro-
 nius ex Annalibus Hispanorum, Anno Seruatoris 1286. Car-
 lum Siciliæ, & Philippum Francorum reges bellum fecisse Petro regi Aragonum, in eoque bello Gerundam cepisse. Ibi milites victoria insolentes, vi templis illata, ausi sunt sacrilegis mani-
 bus D. Narcisci patroni & tutoris illius vrbis sacrum tumulum inuadere, & vt spolia legerent, diripere. Nemo putet, mortuos impunè violari, præsertim Sanctos, pro quibus Deus pugnat. Igitur & tunc, è D. Narcisci sepulchro repentè eruperunt tota muscarum examina, magnitudinis & formæ antehac inauditæ: vt & aspectu terrent; & nocerent morsu. Nam muscæ, magno impetu, quâ data porta, sese effuderunt, & in obuios milites vndique, furiosissimè inuolantes, eos venenatis aculeis ita conuulserunt, vt, intra paucos dies, hominum plus quadraginta, & equorum plus viginti quatuor millia ea pestis absumpserit. Quin etiam Petrus ipse Aragonum rex, in epistola ad Sanchium Castellæ regem data, scribit equos, ad quadraginta millia perijsse. Neq; multò post rex ipse Gallia mortuus est Perpiniæ. Ex hoc diuino sacrilegorum militum supplicio, Mvscæ S. NARCISCI in prouerbiũ abierunt. Quia autem hoc miraculosè contigit, simile quiddam accidit Seuero Imperatori, in expeditione contra Atrenos, vt docet Herodianus. Obsessi enim à Seuerianis, nõ solum sagittis lapidibusque, sese audacter defenderunt; sed etiã vasa fictilia, volucris quibusdam, venenatisque bestijs opplera deuoltere; quæ cum aut in oculos inuolarent, aut in detectas corporis partes sensim obreperent, grauissimè singulos sauciauerunt. Deniq; si quis vult nosse maxima damna etiam à minoribus bestijs in homines corriuata, meminerit Anium scribere, veterè vrbe, ad Volsiensem lacum, *Contenebram* appellari solitam, à formicis delectam, & locum illum vulgò *Castrum formicarum*, fuisse nominatum.

Surita lib. 4.
 cap. 69.
 Baron. in
 Martyrolog.
 ad 18. Martij.

Herodian,
 lib. 3.

Anius in
 Questioni-
 bus de Tuscia.

Ex his intelligi potest, vti Deum animalibus terræ aliquando ad scelerum vindictam, non solum iuste, verum etiam clementer. Quare miri nihil est, bestias quasdam & molestas esse

XX.

D d homini-